

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 9

BUENOS AIRES
13 de marzo - 13. marca 1997

Novi nadškof je govoril Slovincem v Argentini

Novi ljubljanski nadškof in metropoli dr. Franc Rode je imel v soboto, 8. marca pogovor v španščini z Mirkom Vasletom v buenosaireski radijski oddaji Okence v Sklovenijo. Z dovoljenjem oddaje objavljamo v celoti ta pogovor v prevodu, ki ga je oskrbelo uredništvo.

posebej do Slovincem v Argentini.

Najprej moram povedati, da se čutim povezanega v srcu, mislih in čustvih s slovensko skupnostjo v Argentini, saj sem tam preživel precej let, tam ima tudi brata in sestro, druge sorodnike, nečake in nečakinje, bratrance in sestrične. Mislim, da bom prišel v Argentino morda prihodnje leto. Gotovo bom imel stalne in pristržne stike s katoliško skupnostjo v Argentini.

Dobro veste, da je škof, ki je vodil ljubljansko Cerkev med drugo svetovno vojno, škof Rožman, odšel v begunstvo in je bil obsojen v odsotnosti od komunističnega režima. Pred leti se je govorilo, da bodo njegove posmrtno ostanke prenesli v Slovenijo, a vlada da ni hotela nič slišati o tem. Rad bi slišal vaše mnenje o tej stvari.

Moje misli - ali bolje realnost, kajti govoriti je treba o realnosti - so take: Sodnik vrhovnega sodišča v Sloveniji je predlagal, da se proces, na katerem je bil obsojen škof Rožman, obnovi in da se z novimi dokazi, ki jih imamo, dokumenti in pričevanji, doseže razveljava obsodbe, ki je bila izrečena leta 46. Ljubljansko sodišče je zavrnilo ta predlog, a obstaja še druga inštanca, ki mora pregledati ta odlok. Upam, da se doseže popolna oprostitev in izjava o nedolžnosti msgr. dr. Rožmana, kar je za nas popolnoma jasno, in se za tem lahko preišče možnost, da se posmrtni ostanke msgr. Rožmana prenesejo v Slovenijo.

V vaših prvih izjavah, ki so imele že velik odmev v Sloveniji, ste izrazili svoje skrbi o šolstvu. Mislite delovati na tem polju?

Kot veste, se je v tem razvila polemika, kar me ne preseneča, saj je problem šolstva in vzgoje osnovni opredek. Tam se odigrava prihodnost naroda, krščanstva in Cerkve v Sloveniji. Zame je ta problem bistvene važnosti. Predlagam, da naj bo uveden v šolah predmet, ki naj se imenuje religija in kultura ali religija in etika, ali kaj takega. Ta materija naj bo prostovoljna, a ko je enkrat izbrana, postane za tisto osebo obvezna. Nekdo lahko izbere ta predmet ali drugi, a če so enkrat on ali njegovi starši izbrali enega, postane ta obvezen predmet.

Prepričan sem, da bo mnogo, mnogo staršev in mnogo mladine hotelo pravilne in objektivne informacije o verskih vprašanjih predvsem o krščanstvu in katoliški Cerkvi, kar zame ni drugega kot razširitev svobodnega prostora in dati eno informacijo več za vzgojo mladih, kajti danes, v slovenskih šolah mladina, ki ne gre npr. k verouku v župnijah, nima nobene možnosti, da dobi verske informacije. In to možnost ji je treba nuditi. Zato pravim, da v tem smislu to ne gre proti svobodi, ampak se

ZEDINJENA SLOVENIJA - ESLOVENIA UNIDA

Buenos Aires, 5. marca 1997

Msgr. dr. Franc Rode
Vatikan

Spoštovani gospod msgr. dr. Rode:

V imenu društva ZEDINJENA SLOVENIJA, ki je krovna organizacija slovenske politične emigracije v Argentini, Vam iskreno čestitam k imenovanju za ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita! Naj Vam Kristus Kralj na priprošnjo nebeške Matere in slovenskih mučencev podeli obilje milosti, modrosti in moči, da boste na tem odgovornem mestu mogli delovati Bogu v čast, vsemu slovenskemu narodu, h kateremu se tudi Slovenci v Argentini zavestno prištevamo, pa v blagodejno korist!

Za društvo ZEDINJENA SLOVENIJA - BUENOS AIRES
Marjan Loboda - predsednik

prostor svobode poveča.

In še druga stvar, ki se mi zdi zelo važna: Da naj ima katoliška Cerkev besedo, kar se tiče šolskih učbenikov in učiteljev. Mislite si, da bi učbenike o religiji, konkretno o krščanstvu, pisali tisti, ki so še včeraj govorili, da je religija opij ljudstva, ali da jih pišejo ljudje, ki nimajo nobene simpatije do vere in ki so v svoji notranjosti nasprotni veri. Kakšne tekste bodo napisali in jih jih predstavili mladim? Vprašujem se, kako se lahko pripravijo učbeniki brez sodelovanja Cerkve. Tukaj mora Cerkev povedati svoje. Isto velja glede učiteljev. Predstavite si, da neki predstavnik Jehovcev ali Hari Krišna uči slovenske otroke, kdo je Kristus. In to je popolnoma možno, če Cerkev ne bi imela nobne besede pri tem. Zato se mi to zdi bistveno in zelo važno, da ima Cerkev neko avtoriteto nad učbeniki in nad učitelji.

Prevzeli boste nadškofijo dne 6. aprila. Boste imeli kaj povabljenih iz Argentine?

Povabil sem že vse svoje sorodnike; nekateri bodo gotovo prišli, in bom povabil še druge, a ker sem v tem trenutku še tukaj v Rimu in čakam, da me sprejme sveti oče v avdienco, ne morem direktno skrbeti za organizacijo svojega škofovskega posvečenja 6. aprila. Za to skrbijo v Ljubljani in bo gotovo povabljenih več odgovornih za dušno pastirstvo kot npr. msgr. Škrbec in drugi.

Za konec bi vas prosil, da vsaj nekaj besed spregovorite v slovenščini za naše rojake v Argentini.

Dragi argentinski rojaki!

Gotovo že veste, da me je sveti oče Janez Pavel II. 5. marca imenoval za ljubljanskega nadškofa. Ko razmišljam o svoji življenjski poti do današnjega dne, pomislim na tistega desetletnega fantiča, ki je 8. maja leta 45 zapuščal svoj dom na Rodici in se skupaj z družino podal na pot begunstva in izseljenstva. Vsi smo prestali veliko hudega: boleče slovo do domače hiše, strah, pomanjkanje, razočaranje in žalost ob vetrinski tragediji in še marsikaj. Danes vidim, da je bilo vse to tudi milost. To je bila trda preizkušnja, ki nas je pripravljala na življenje, oblikovala naše značaje in utrjevala našo vero in zaupanje v Boga. Ob imenovanju za ljubljanskega nadškofa vse to dobi neki nov pomen in smisel. Pa ne samo zame, ampak tudi za vas, saj smo vsi delili isto usodo. Ob tej priložnosti se vam zahvaljujem za izraze spoštovanja in vdanosti, ki ste mi jih poslali, in pa se vam priporočam v molitev, da bi bil dobri pastir po Jezusovem srcu.

Bog vas blagoslovi!

Nadškof dr. Franc Rode -življenjska pot

Dr. Franc Rode se je rodil 23. septembra leta 1934. Doma je z Rodice pri Domžalah. Njegova družina - oče, mati, dve sestri in pet bratov - je morala zaradi zavedne slovenske in demokratične države med revolucijo zapustiti domovino. Dva sinova - domobranca sta bila vrnjena, od katerih je bil eden ubit v Teharjah.

Franc je svoje prve šole obiskoval v begunskih taboriščih v Avstriji - Judenburgu, itd, gimnazijo pa prav tako v Lienzu in Spittalu. Ko se je družina preselila v Argentino, je nadaljeval gimnazijske študije v Escobarju pri Buenos Airesu pri lazaristih. Potem je tudi stopil v isti red in tam tudi opravil prve filozofske študije. Nato so ga predstojniki poslali v Pariz, kjer je doštudiral teologijo in bil tudi posvečen. Doktoriral je na Institute Catholique s tezo Le miracle dans la controverse moderniste.

Kmalu potem se je vrnil v Slovenijo, kjer je bil v Ljubljani ravnatelj lazaristov bogoslovcev, predaval je na Teološki fakulteti apologetiko, teologijo nekrščanskih verstev, uvod v moderni ateizem in osnovno bogoslovje.

V tem času je veliko pisal v Družino in Bogoslovni vestnik, pri Mohorjevi družbi pa je bil prvi urednik revije Znamenje, od katere pa se pozneje odmaknil zaradi Grmiča. S Križnikom in Stresom je sestavljal skupino odločnih oporečnikov režima. Zaradi njegovih sposobnosti je bil leta 1981 poklican v Rim, kjer je dobil odgovorno službo v Vatikanu. Prvo v papeškem svetu za neverujoče, kjer je razvil intenzivno delo. Pripravil je vrsto simpozijev predvsem z nevernimi, kot na primer v Ljubljani, Zagrebu, Budimpešti idr., nazadnje v Moskvi.

Pozneje je postal tajnik papeškega sveta za kulturo, kjer je deloval do danes.

Msgr. Franc Rode je bil tudi ploden pisec. Naj omenimo le nekatere njegove knjige: Mesec dni na Rdečem otoku, Ziva verstva, Ožarjeno bivanje, Uvod v moderni ateizem, Kriterij krščanstva v pluralistični družbi (skupaj z dr. Stresom). Spomin, zaveš, načrt Cerkve na Slovenskem in v zadnjem tednu Za čast dežele.

Sodeloval je pri izdelavi in obdelavi dveh anket, ki sta bili poslani med vse ško-

Nad. na 4. str.

Zgodilo se je v Sloveniji

ČE NE ZGRDA PA ZLEPA

Poslanec SNS Zmago Jelinčič in Janez Černač sta že zbrala več kot 200 podpisov za pobudo o spremembi zakona o denacionalizaciji. Pobudo sta Jelinčič in Černač v DZ vložila 3. marca. Referendumsko vprašanje se glasi: Ali ste za to, da se z zakonskimi spremembami določi, da se lastnina fevdalnega izvora sploh ne vrne in da nekdanjim veleposestnikom tudi ne pripada nobena odškodnina; ali ste za to, da se veleposest drugega izvora vrača do velikosti 800 hektarjev (pri tem gre za štiri slovenske kmete na Koroškem, ki imajo v lasti večje površine); ali ste za to, da se cerkvi ne vrne posest, ki je večja od 1000 hektarjev, ter ali se strinjate s predlogom, da vsi ostali gozdovi postanejo javni in jih ni mogoče prodati ali kakorkoli drugače lastniniti.

KAJ IMAJO BORCI TU ZRAVEN

Predsednik DZ Janez Podobnik je sprejel delegacijo slovenske borčevske organizacije in mestne občine Nova Gorica, ki jo je vodil predsednik Zveze združenih borcev in udeležencev NOB Slovenije Ivan Dolničar. Delegacija je predsedniku DZ izročila pismo s pobudo in zasnovano za slavnostno obeležitev 50-letnice uveljavitve mirovne pogodbe z Italijo in priključitve Primorske Sloveniji. Prireditev ob omenjeni obletnici naj bi bila pod pokroviteljstvom DZ 14. septembra letos v Novi Gorici.

SKUPNI PROJEKT

V konferenčni dvorani tržaškega velesejma je bil v soboto 1. marca, ustanovni zbor Zadruga Primorski dnevnik. Zbora se je udeležilo zelo veliko pripadnikov slovenske manjšine v Italiji, mnogi so že ob tej priložnosti plačali vpisnino v zadrugo, ki znaša od 50.000 do 80 milijonov lir.

Predstavniki skupnega zastopstva Slovencev v Italiji so predstavili projekt Zadruga Primorski dnevnik, ki bo prevzela lastništvo edinega slovenskega dnevnega časopisa v Italiji. Skupni projekt, ki so se ga lotili na pobudo vseh političnih komponent slovenske manjšine v Italiji, naj bi zagotovil pluralno lastninjenje in nadaljnje izhajanje Primorskega dnevnika, je dejal začasni predsednik Zadruga Stojan Spetič, sicer predstavnik Stranke komunistične prenove in bivši senator.

KORAK NAPREJ V EVROPO

Novi zunanji minister Zoran Thaler je v nedeljo, 2. marca med prednostnimi nalogami državnega zbora izpostavil ratificiranje pridružitvenega sporazuma z Evropo. Slovenija je sporazum podpisala 10. junija lani v Luxemburgu, ratificirati pa ga morajo parlamenti vseh držav članic Evropske zveze ter Evropski parlament. Poleg slednjega sta to nalogo že opravila le še parlamenta Danske in Finske. Thaler meni, da je evropski sporazum Slovenije z zvezo zgodovinskega pomena za položaj Slovenije na evropski celini, ob tem pa izjemen pomen pripisuje nadaljnjemu postopku vključevanja Slovenije v EZ, katerega prvi korak je prav ratifikacija podpisanega sporazuma.

JURČIČEVE NAGRADE

V Narodni galeriji so že četrto leto zapored 4. marca podelili Jurčičeve nagrade za leto 1996. Omenjene nagrade, poimenovane po slovenskem pisatelju in uredniku Slovenskega naroda Josipu Jurčiču, podeljujejo novinarjem, svobodnim publicistom in urednikom za njihov individualni prispevek k veljavnemu, intelektualno verodostojnemu in avtentičnemu pisanju. Tokratni nagrajenci so novinarka in publicistka **Alenka Puhar** iz Dela za vrhunsko publi-

cistiko, novinar in urednik tednika Mag **Janez Markeš** za pogumne analize slovenske družbene tranzicije ter novinar **Bernard Nežmah** z Mladine za žanrsko profilirano in intelektualno prodorno pisanje v kolumni Panflet.

SPET PRISTAJA

Na sarajevskem letališču je po petih letih in pol 3. marca znova pristalo letalo Adrie Airways. Slovenski letalski prevoznik, ki bo odslej Ljubljano in Sarajevo povezoval štirikrat tedensko, je v Sarajevu zadnjič pristal 24. oktobra 1991.

JANEZ PODOBNIK V BRUSLJU

Predsednik DZ Janez Podobnik, ki je prispel na tridnevni obisk v Bruselj, se je na Evropski komisiji sestel s komisarjem za zunanje zadeve van den Broekom, na Natu pa z namestnikom generalnega sekretarja in ameriškim veleposlanikom. Podobnik je zagotovil zanimanje Slovenije za vključitev v evroatlantske integracije in poudaril, da se z nastopom nove vlade v Ljubljani ni spremenilo stališče do vključevanja v EZ in Nato.

Janez Podobnik se je še udeležil dvodnevne sestanke predsednikov parlamentov pridruženih držav EZ iz Srednje in Vzhodne Evrope, s predsednikom Evropskega parlamenta Joseja Marie Gil-Roblesom. Podobnik je v svojem nastopu predvsem opozoril na status manjših držav v zvezi. Izrazil je bojazen, da ne bi v razširjeni uniji večje države pridobile na pomenu, manjše pa izgubile na moči in vplivu. Podobnik upa, da bo Luksemburg kot naslednja predsedujoča država EZ v času sprejemanja odločitev o širitvi proti Vzhodu uspešno zagovarjal rešitve, ki ne bodo zapostavljale manjših držav in jih postavljale v podrejen položaj.

SEJE VLADE

Vlada je 6. marca obravnavala zakon o spremenbah zakona o vladi, po katerem se ustanovljata dve novi ministrstvi: za evropske zadeve ter za malo gospodarstvo in turizem. Vlada je predlog zakona skupaj s predlogom spremenbe zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev poslala v postopek v državni zbor. Ministri so začeli tudi obravnavo problematike vračanja gozdov, ki bo na dnevnem redu vladne seje tudi še prihodnji teden. Državni sekretar na ministrstvu za zunanje zadeve Ivo Vajgl pa je predstavil priprave na obisk predsednika italijanske vlade Romana Prodiya v Ljubljani v torek, 11. marca.

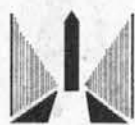
ODLOČNE BESEDE

Med nalogami, ki čakajo ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita, je po njegovih besedah nedvomno tudi urejanje odnosov med Cerkvijo in Slovenijo. „Kljub ustanovitvi državno-cerkvene komisije za urejanje nerešenih vprašanj pred nekaj leti dejansko v tem času nismo našli ustreznih rešitev o pomembnih problemih, čeprav je položaj to terjal. To je ustvarjalo o prejšnji vladi dokaj negativno mnenje med verniki in ji je jemalo kredibilnost,“ je v izjavi za STA povedal novi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode.

PODPREDSEDNIK DZ

Glede na sporazum, ki so ga vodje poslanskih skupin podpisali ob imenovanju predsednika DZ, SDS kot največji opozicijski stranki pripada eno podpredsedniško mesto. Po besedah predsednika SDS Janeza Janše bodo kandidata za mesto podpredsednika DZ predlagali prihodnji teden.

Po STA

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

SPEČA OPOZICIJA

Lahko bi dejali, da je argentinska politika zašla v neke vrste slepo ulico. Snovi debat in zapletov se nenehno ponavljajo. Stalno se premleva ista slama, ki je že popolnoma prazna. A iz tega začaranega kroga nihče ne najde poti.

VOLITVE, NENEHNO LE VOLITVE

Hurra, vsaj nekaj je novega. Vemo že, da bodo volitve v nedeljo, 26. oktobra. Tedaj bodo državljeni vseh provinc in tudi sedaj avtonomnega mesta Buenos Aires izvolili polovico poslanske zbornice, s čemer se lahko politični položaj v državi nekoliko spremeni. Prav zato se vse življenje in dogajanje že sedaj vrti okoli teh volitev, pa čeprav niso sestavljene niti kandidatne liste, niti se dobro ne ve, kako bodo nastopile posamezne stranke.

Vlada ve, da ne bo šlo tako po sreči kot pri zadnjih volitvah. Dejansko bi se zadovoljila s tem, da dobi 40 odstotkov glasov, in vladne glave že menijo, da bi s tem bilo dokazano, da imajo zagotovljene tudi predsedniške volitve leta 1999. Celo so smatrali to številko kot prag, preko katerega bi si Menem upal poskusiti ponovno kandidacijo po ponovni spremembi ustave... To seveda predno mu je Duhaldejeva odločnost dokončno zaprla pot do tega cilja.

Lahko zabeležimo, da sta se končno predsednik in guverner le sestala in se dogovorila za neke vrste „premirje“. To bi lahko označili za nenapadalo pogodbo. A to je tudi vse. Kajti v kongresu Duhaldejevi poslanci še vedno ne podpirajo vladnih osnutkov in v sami peronistični stranki sploh ni enotnega nastopa.

Enotno prav tako ni zadržanje spričo kočljivih točk sedanosti. Stranka se domala boji podvzeti kake jasne korake. Ko je šlo za senatorsko mesto bivšega katamarškega guvernerja Saadija, je vodstvo najprej stvar preložilo, potem seja ni bila sklepčna, potem so pa vsi stvar poslali nazaj v Catamarca, naj se tam bodejo s to zadevo. Državno vodstvo se s tem noče ukvarjati, najmanj v dobi pred volitvami.

Potem je ves svet čudno gledal sestanek med Duhaldejem in Cavallom. Bivši gospodarski minister vedno silneje napada vlado in obtožuje razne funkcionarje, vključno ministre, da so zapadli korupciji. Sestanek z guvernerjem tako bolj izgleda Duhaldejev poizkus, da se tudi z njim domeni o kakem „nenapadalnem“ sporazumu. Guverner ima preveč šibkih točk, da bi se lahko izpostavljal napadom še s te strani.

Med njegove težave seveda spada v prvi vrsti problem provincijske policije. Teško je kak varnostni organizem na tako slabem glasu kot prav ta. Ljudstvo je prepričano, da so številni posamezni člani in tudi številne skupine zapleteni v narkotrafikantske mreže, prostitucijo in druge slične rožice. Temu daje podlago tudi uradno mnenje Združenih ameriških držav, objavljeno pretekli teden. Da je mera težav za guvernerja polna, postaja vedno bolj jasno, da so bili policijski elementi zapleteni tudi v zaroto, ki je stala življenje fotoreporterja Cabezas.

Dejansko je postalo že jasno, da moremo v dogajanju provincijske policije ločiti dve dobi: ena pred tem umorom, druga po njem, ko se je sprožil val, ki ga že ni mogoče več ustaviti, slično kot je bil za provinco Catamarca umor mladoletne Marije Soledad Morales, ali pa za oborožene sile umor nabornika Carrasca. Vendar ni verjetno, da bi imenovanje civilnega vrhovnega šefa, o čemer se govori, celotno stvar kaj spremenilo. Potres je hud in marsikaj bo v tem potresu porušena. Upamo da v dobrobit prebivalstva.

Vendar, če se peronizem in vlada vrtita okoli svoje lastne neučinkovitosti, opozicija prav nič ne ostaja za tem. Znova moramo zapisati (oprosti nam, bralec), da ima predsednik izredno srečo, ker opozicija ni enotna in ne zna izrabiti niti številnih šibkih točk, ki jih vlada nenehno nudi.

Medsebojni spori so v opoziciji vsaj tako pogosti in usodni kot v vladi. Dejansko ni novih alternativ. Manjše stranke, ki so svoj čas imele nekakšno zaledje, so izginile. Liberalci ne obstajajo več, odkar jih je pogoltnil vladni peronizem. Belizov poizkus, ki je prinesel nekoliko svežega zraka ob prestolniških občinskih volitvah, vedno bolj blede. Sedaj se krha tudi možnost skupnega nastopa s Cavallom, ki pa že itak ni pozitivno vplival na razpoloženje volilcev.

Radikali in Solidarna fronta tudi vedno gulijo isto že obrano kost. In namesto da bi ojačili sile za skupen nastop, se jačijo le medsebojne obtožbe, kdo da je kriv, da do tega nastopa ne pride.

Solidarna fronta pa je tudi zašla v mlačne vode. Prvič se je zgodilo, da so jo tudi resni opazovalci pričeli soditi po merilih, ki jih uporabljajo pri vseh ostalih političnih strankah. V glavnem gre tu za poslansko kandidacijo v provinci Buenos Aires senatorice Graciele Fernandez Meijide.

Zadeva je enostavna. Ona živi v prestolnem mestu in to mesto zastopa v senatu, potem ko je s prepričljivo večino posekala vse svoje tekmece. Ko so bile lani ustavodajne volitve za prestolnico, je prav tako zmagala na čelu Solidarne fronte, čeprav je ta izgubila v bitki za župansko mesto. Ona je bila potem predsednica mestne ustavodajne skupščine in ima kot senatorica pred seboj še štiri leta mandata. Sedaj pa se naekrat preseli v provinco Buenos Aires in se tam postavi na čelo liste kandidatov za poslance. To je dejansko prepovedano, a ker so podobne korake v preteklosti storile že vse ostale stranke (peronisti, radikali, demoprogresisti, liberalci...), ker so našli nenakšno legalno špranjo, ki jim to omogoča, se je sedaj tega poslužila tudi Solidarna fronta.

A cena, izgleda, bo precej visoka. Gospe senatorici se res nudi možnost, da lepo uspe na provinci, kjer je visoko upoštevana, in s tem se ji lahko odpre tudi možnost za predsedniško kandidacijo leta 1999, a stranka sama se je očrnila v svojem imiču doslednosti, poštenosti in vestnosti, in sedaj mnogi trdijo: vsi so enaki. Po drugi strani pa se je zelo zamerila prestolniškimi volilcem, ki so ji dvakrat poklonili zmago, sedaj jih pa enostavno pusti na cedilu in se preseli v provinco.

Končno še zadnja zadeva, ki se suče okoli tudi že omenjene rojstne vasi predsednika Menema, in zlasti pristajališča za letala, ki ga je tam zgradilo vojaško letalstvo. Polemika je tekla okoli vprašanja, kdo je plačal gradnjo tega letališča. Prišlo je do kaj zanimive in kar smešne okoliščine, da je guverner province v svojem zagonu, da bi pokazal predsednikovo nedolžnost, objavil seznam podjetij, ki da so darovala potrebne denarne fonde. Te fonde da bodo sedaj poslali letalstvu v plačilo za gradnjo. Medtem pa se je iz drugih virov že razvedelo, da je letalstvo že prejelo dolžne denarce in sicer iz tajnih predsedniških fondov, in vedeli so povedati celo, v kateri banki in s kakšnim čekom je bilo to plačano. Sedaj se poraja vprašanje, kaj bo naredil guverner s tistim seznamom, oziroma s tistim denarjem. Bo letalstvo kar dvakrat dobilo plačano omenjeno gradnjo? Kot smo že tudi nekajkrat zapisali na tem mestu: vse je mogoče v tej deželi...

„Naveličal sem se biti tujec“

Novega slovenskega nadškofa smo obiskali v njegovi pisarni v tretjem nadstropju ogromnega poslopja nekdanje rimske kurije, kjer ima zdaj sedež papežev svet za kulturo. Msgr. Franc Rode je že dolga leta tajnik tega pomembnega papeževskega urada, v njegovi pisarni pa so večeraj dopoldan nenehno zvonili telefoni. Preden sva začela pogovor, je po vatikanskem računalniku prišla uradna potrditev novice: papež Jan Pavel II. je msgr. Franca Rodeta imenoval za novega slovenskega nadškofa in metropolita.

Gospod naškof Rode, leta in leta ste preživeli v teh mogočnih sobanah vatiškanskih uradov. Kakšni so vaši občutki, ko se zdaj, po tolikih letih, vračate v domovino?

„Ko sem jeseni 1981 iz Ljubljane odpotoval v Rim, smo v Sloveniji še živeli pod enostrankarsko oblastjo, brez resnične svobode tiska, besede, izražanja in združevanja, medtem ko danes v Sloveniji obstaja dejanska demokracija. To je ogromen napredek in epohalen preobrat tako za slovenski narod kot za slovensko Cerkev. To zame pomeni, da se vračam v neke povsem nove okoliščine, ki jih z veseljem sprejemam, saj mislim, da nove spremembe dajejo veliko možnost za delovanje Cerkve, medtem ko so bile te možnosti v preteklosti zelo okrnjene“

Kaj pa za vas intimno, osebno, pomeni, da se po tolikih letih vračate v Slovenijo?

„Intimno gledano, zame nova služba pomeni vrnitev v domovino. Kot pravi Freud, je vse naše življenje eno samo vračanje domov. Zdaj drugič in v novem kontekstu doživljam vračanje v domovino z velikim veseljem. Najprej sem bil v svetu dvajset let (1945-1965) in tudi v Rimu — čeprav je bil moj položaj tukaj zelo drugačen — sem zadnjih petnajst let preživel kot tujec. Naveličal sem se tujstva, sit sem ga in čez glavo ga imam! Želim se vrniti v Slovenijo, z novo službo pa se izpolnjuje ena mojih temeljnih želja, to je, da ponovno zaživim in delam sredi svojega naroda in svojega rodu“.

Ali imate po tako dolgi odsotnosti občutek, da vas bo Slovenija sprejela? Kakšni so vaši trenutni stiki z domovino?

„O tem si ne postavljam vprašanj, ne sprašujem se ali me Slovenija sprejema ali ne. Po krvi sem stoo odstotni Slovenec, moj rodovnik se začne leta 1511 in v njem so sami Slovenci! Nobenega Slovenca mi ni treba spraševati, ali me v Sloveniji sprejema ali ne! Živeti v Sloveniji in biti Slovenec je moja pravica, ravno tako kot je to pravica drugih“.

Moje vprašanje je temeljilo na biografskih podatkih, nisem mislil na rodovnik.

„Moram reči, da sem se v letih, ko sem kot profesor služboval na Teološki fakulteti, med Slovenci počutil zelo dobro; nekoliko manj v političnem okviru, ki pa sem ga iz ljubezni do Slovenije tudi prenašal in prenesel, medtem ko v odnosu do slovenskega naroda čutim globoko soglasje in sozvočje, nikoli nisem občutil, da me ljudje ne sprejemajo“.

Pa vendar, ali mislite, da se ne boste v svoji novi službi, po tem, ko ste se v teh veličastnih rimskih sobanah dolga leta srečevali z vsem svetom, v Sloveniji počutili utesnjena?

„Nikdar me ni preveč motilo, da je Slovenija majhna, da je narod maloštevilen in da ima zase značilno, specifično mišljenje. Prepričan sem, da smo Slovenci zelo zdrav narod, ki pametno razmišlja, ki čuti in dela pošteno. Moram reči, da sem v Sloveniji srečal veliko več poštenih ljudi kot povsod drugod po svetu. Srečal sem plemenite ljudi, ki jih je treba iskati z lučjo. Seveda se včasih čuti, da bi se moral ta narod malo razgibati in razširiti svoja obzorja. Zato pa smo tu, zato pa grem v Slovenijo, da bi nekaj od tega, kar smo v trpljenju in bolečini pridobili tukaj, podarili slovenskemu narodu“.

Spadate v generacijo zelo izobraženih slovenskih duhovnikov. Kako kot izobraženec, ne pa svečenik, gledate na vlogo cerkve v novi slovenski demokraciji oziroma v družbi na splošno: ali je religija za vas nekaj, kar izključno zadeva intimno sfero človeka, ali pa je religija, v tem kontekstu cerkev, lahko tudi politična sila?

„Nedvomno je prva vloga cerkve ta, da človeku omogoča vzpostaviti stik z Bogom in da mu omogoči, da živi v milosti, ki je na voljo v cerkvenem občestvu. Seveda pa je Cerkev ustanova, ki jo sestavljajo ljudje, to pa pomeni, da ni neka abstraktna zadeva, ki lebdi v zraku, temveč, da potrebuje določene strukture, določena sredstva, da potrebuje tudi pravice, zaradi katerih navzočnost Cerkve v nekem družbenem kontekstu nujno dobi tudi politične implikacije. A to seveda nikakor ne pomeni, da bi bila naloga Cerkve, da se spušča v politično dejavnost, da bi se opredeljevala za to ali ono stranko, ampak mora v političnem življenju ostati nekakšna vest naroda. Opozarjati mora na to, kar je moralno, in obsojati tisto — tudi v politiki — kar ni moralno, ter ljudi usmerjati tako, kot je v skladu z moralnimi načeli“.

Kako kot novi poglavar slovenske katoliške cerkve gledate na novo vlado slovenske države?

„Mislim, da je na to vprašanje treba odgovoriti takole: pustimo tej vladi vsaj nekaj mesecev časa, da pokaže, česa je sposobna in kakšne so njene temeljne usmeritve, potem pa bomo lahko sodili. Še posebno velja to zame, ki sem dolgo živel v tujini, in zdaj, ko nastopam novo službeno dolžnost. Takšen odgovor narekuje najbolj elementarna politična previdnost“.

Po INTERNET-u, Večer, 5. marca

Kako levičarji sprejemajo novega nadškofa

Četrta pobuda za referendum o spremembi denacionalizacijskega zakona

Pobudam Janeza Črnača, Slovenske nacionalne stranke (SNS) in Liberalne demokracije Slovenije (LDS) za referendum o spremembah in dopolnitvah zakona o denacionalizaciji se je 10. marca pridružila še Združena lista socialnih demokratov (ZLSD). Za to potezo so se odločili, potem ko ni uspela njihova pobuda pred tednom dni, da naj se sestanejo vse parlamentarne stranke in zakon spremenijo po parlamentarni poti, je na tiskovni konferenci dejal predsednik stranke Janez Kocijančič.

Na njihov predlog se je pozitivno odzvala samo SNS, zato so se odločili dati pobudo za referendum, ki jo je podprlo 405 podpisnikov, med njimi so tudi poslanci SNS. Kot Črnač morajo v roku, ki ga bo določil predsednik državnega zbora, zbrati 40 tisoč podpisov. Pobudo so vložili pod geslom Ohranimo naše bogastvo.

Volivci naj bi na referendumu odločali, naj po spremenjenem zakonu o denacionalizaciji ne bi vračali zemlje, gozdov in druge lastnine fevdalnega izvora, da posamezen upravičenec ne bi dobil vrnjeno več

kot 100 hektarjev primerljive kmetijske površine. Poleg tega se v gornjih primerih ne bi priznala odškodnina.

Poudarjene so štiri vsebinske razlike med njihovim in Črnačevim predlogom. ZLSD predlaga, da ne bi vračali tudi drugih kmetijskih površin in objektov, kakršni so gradovi in pristave, in ne samo gozdov, kakor predlaga Črnač. Upošteva kriterij največje vrnjene površine, se njihov predlog od Črnačevega v bistvu ne razlikuje, saj 100 hektarjev primerljive kmetijske površine pomeni 100 hektarjev njiv, 200 hektarjev travnikov oziroma 800 hektarjev gozdov. Potrč je še dodal, da Črnačev predlog postavlja rimskokatoliško cerkev v poseben položaj, medtem ko je zanje denacionalizacijski upravičenec kot vsak drug.

Gotovo je to lep pozdrav novemu ljubljanskemu nadškofu dr. Rodetu ob njegovem prihodu v Ljubljano. S tem dokazujejo leve stranke kot naslednice komunistov, da skušajo Cerkev ovirati na vsak način, po tej ali oni šikani.

Po Večeru, 11. marca

Pet predstavnikov civilne družbe (Janez Vuk, Irena Virant, Ludvik Čanžek, Vinko Vodopivec in Marjetka Dolinar) je 27. februarja predsedniku DZ Janezu Podobniku izročilo javno zahtevo civilne družbe za pravno državo in demokratizacijo. V njej so poudarili, da sedanja tranzicijska totalitarna oblast ni legitimna, zato se mora zamenjati z normalno in evropsko primerljivo pravno oblastjo. Podobnik je poudaril, da bo z zahtevo seznanil vse poslanske skupine, in povedal, da zahteva civilne družbe vsebuje številna stališča, s katerimi se strinja tudi sam, obenem pa so dobila prostor v koalicijskem sporazumu.

Ne vračati gozdov!

Predsednik Slovenske nacionalne stranke ni zbral popolnih podatkov 200 podpisnikov njegove pobude za referendum. Sekretariat za zakonodajo in pravne zadeve pri državnem zboru je ugotovil, da pobuda prvaka SNS Zmaga Jelinčiča za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma pod geslom Gozdove Slovincem ne ustreza zakonskim pogojem. Zahtevanih 200 podpisov na Jelinčičevi pobudi ne ustreza zakonskim določilom, referendumsko vprašanje pa ni jasno. Na seznamu podpisnikov niso navedene njihove letnice rojstva in stalno prebivališče, sama pobuda pa ni dovolj razumljivo opredeljena. Zato je predsednik državnega zbora Janez Podobnik zavrnil Jelinčičevo zahtevo.

Koordinacijski odbor za predhodni zakonodajni referendum pod geslom Zavarujmo naše gozdove, ki ga sestavlja več kot 20 nevladnih organizacij in nekatere leve politične stranke, se je odločil, da bodo v ponedeljek, 10. marca, začeli zbirati 40.000

podpisov podpore, je poudaril pobudnik te akcije (ki doslej davkoplačevalce ni stal niti tolarja) Janez Črnač iz Stare Cerkve pri Kočevju. Z akcijo bodo nadaljevali toliko časa, dokler ne bodo dobili zagotovila, da bodo njihova stališča upoštevana v politiki oz. da so se stranke toliko poenotile, da bodo vse njihove zahteve uresničile.

Igor Bavčar, podpredsednik LDS, je napovedal, da bodo do 10. marca zbrali 30 podpisov poslancev, potrebnih za vložitev zahteve za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma v zvezi z vračanjem gozdov Cerkvi in nekdanjim veleposestnikom. Poslanska skupina SLS pa je sklenila, da ne bo podprla nobene od treh referendumskih pobud o vračanju gozdov, je povedal namestnik vodje poslanske skupine Franc Potočnik in dodal, da SLS dosledno nasprotuje vračanju gozdov veleposestnikom in tujcem, s Cerkvijo pa bo potrebno poiskati ustrezen kompromis.

Po STA

MIMOGREDE - Tone Mizerit

Naj mirno šume gozdovi

Pred časom sem bral v nekem zamejskem časopisu (ne spominjam se več v katerem) poročilo o sestanku na Koroškem, na katerem so zaskrbljeni ljubitelji slovenstva ugotavljali, kako se izgubljajo pristni domači izrazi, besede, ki so mnogokrat celo posebnost tega ali onega kraja. Nadomestja jih drugi, največkrat angleški.

Kar pretreslo me je to dejstvo, ki mi buri živce in srce, dejstvo rastočega uporabljanja tujk v slovenskem pismenem in govornem jeziku. Zakaj tak odpor proti tujkam? Morda zato, ker se sam zelo trudim, enako kot vsi slovenski argentinski pisci in govorniki, da bi se izražali v čim bolj čisti slovenščini, kljub vplivu domačinskih jezikov. Tako daleč gre moja skrb za čistost jezika, da imam vedno pri roki Verbinčev „Slovar tujk“ (tretja izdaja, Cankarjeva založba v Ljubljani, 1971), ki sta mi ga podarili teti ob priliki njunega obiska v Argentini. Ko sem ob priliki ta slovar pokazal argentinskemu prijatelju, me je kar bedasto pogledal: „¿Diccionario de extranjerismos? Qué tonfo.“ Njegovo presenečenje me je streslo. Hitro sem pobral knjigo in v uvodu bral Verbinčevo naslovilo:

„Kulturni in gospodarski razvoj, in čedalje tesnejše mednarodne vezi, vnašajo iz dneva v dan v vse kulturne jezike vedno nove in nove tujke. Zaradi te poplave tujk, ki jih marsikdaj ne razume niti izobraženec, so postale slovarji tujk danes skoraj prav tako potrebni kakor slovarji tujih živih jezikov, npr. ruščine ali angleščine.“ Tako Verbinc.

Skoraj me je vrglo pokonci. Torej da se Slovenec v slovenščini lahko pogovarja s sorojakom, mora uporabljati slovar, kakor da ne bi govorila istega jezika. Mrzlično sem začel brskati po kupu knjig in časopisov, ki jih imam vedno nakopičene v bližini moje malenkosti. In res sem takoj zasledil nekaj mnenj, ki se nanašajo na to zadevo. Poglejmo:

Matjaž Kmecl, pisec, jezikoslovec, tedaj predsednik Jezikovnega razsodišča, je leta 1982 v knjigi „Bomo preživeli?“ (Mohorjeva družba, Celje) zapisal daljšo razpravo o usodi slovenskega jezika, v kateri trdi, da so poplav tujk krivi funkcionalizem, miselnost o „cenejšem in lažjem“ in podobno. „Slovenec biti“, trdi, „kratko malo ni funkcionalno... V svetu, v katerem je vse važnejši nagel in učinkovit pretok informacij in znanja, je hudo nefunkcionalno govoriti jezik, ki ga razume samo dva milijona od štirih milijard človeštva.“ A ko se sprašuje po bistvenem vzroku poplave tujk, ugotavlja: „Jezikovna žlobudra, kakršne je s poplavo papirja in nastopanja vse več, je torej znamenje usodnega, čeprav že znanega slovenskega samopodcenjevanja...“

Z druge strani mu o tem vzroku pritrjuje Alojzij Rebula, ki je na Prešernovi proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku 1966 opeval našega velikana in nas k njemu pošiljal v šolo: „H komu naj gre naš več ali manj narodni, več ali manj ozdravljeni manjvrednostni kompleks po večji lekciji samozavednosti in ponosa...?“ (Družina, 10. marca 1966)

O tujkah še nekaj: V neki sobotni prilogi sedaj že pokojnega Slovenca (30. oktobra 1993) je bil objavljen pogovor z dr. Jožetom Toporišičem, kjer omenjeni strokovnjak obdela celotno problematiko tujk v slovenskem javnem občevarju. On sicer trdi, da „za vse prevzete besede ne moremo najti slovenskih ustreznice. Namesto 'atom' npr. ne moremo reči 'nedeljivec' ali česa podobnega. In takih prevzetih besed, ki jih ne moremo prevesti s svojimi, je že itak dovolj.“ Vendar v istem intervjuju Toporišič izraža svoje prepričanje, da bi imena lokalov, ipd. v tujih jezikih morali enostavno

prepovedati. „Imeti namreč moramo nekaj državnega dostojanstva.“ In še obsoja tedanjo vlado samostojne Slovenije, kako malo pozornosti posveča prav jezikovnemu vprašanju.

Najbolj zanimivo pa je ob tem, da vsi trije omenjeni ljubitelji slovenskega jezika uporabljajo toliko tujk, da človeka bole ušesa in srce. Kmecl piše o *nacionalnih kolosih*, o *mentalitetnem substraktu*, *kanibalizmu* in *analfabetizmu*. In vendar tu ne gre za tehnične izraze in imamo za vse te pristne in lepe slovenske besede. Toporišič bi zakonsko prepovedal tuje izraze na javnih napisih, a na dveh straneh intervjuja sem našel kar 47 tujk, nekaj prav grobih. Rebula pa je tudi poglavje zase: ves gori v ljubezni do slovenstva, a piše o *Prešernovi opciji*, ki je še danes *aktualna*, o *kvaliteti*, *emanenci*, *objektivnosti*, *šarlatanstvu*, *cinizmu*, *katastrofizmu*, *reduciranju*, *univerzalnosti*, *prestižnosti*, itd.

Na tej točki se verjetno marsikateri bralec sprašuje, ali je zadeva tujk res tako važna in zakaj. Da, važna je iz mnogih razlogov, med drugimi, ker se moramo enkrat za vselej rešiti tistega čuta manjvrednosti, ki nas preganja gotovo že stoletja. Potem zaradi neke skoraj „ekološko jezikovne“ obveznosti, da ohranjamo jezikovno in narodno raznolikost v svetu, ki se trudi, da bi ohranil čim več biološke raznolikosti. In končno pa ne na zadnjem mestu, ker „jezik je misel, je eden najpomembnejših izrazov individualnosti; poseben jezik je posebno mišljenje - to je vedel in zmeraj na ves glas poudarjal že Levstik; v posebnem jeziku se oblikuje poseben, individualen pogled na svet“, kot trdi Kmecl v omenjenem članku.

Drugo vprašanje našega bralca bi lahko bilo, če je res toliko tujk v javnem in občevarnem jeziku. Kar se za naj po slovenskem časopisju, pa bo videl pravi potop. Sploh so nekatere besede, ki se nenehno ponavljajo: *religija*, *nacionalni*, *tranzicija*, *mediji*, ipd. Razpravljajo o *objektih* in *argumentih*, protestirajo proti *komercialnosti* knjižnih založb, pišejo o *deklariranju* uvoženega blaga, itd.

Tujke pa najdemo tudi v knjižnih izdajah, torej niso le sad časnikarske hitrice. Drago Jančar omenja *amatersko arheologinjo* in opisuje *avanturo* trgovskega zastopnika v New Yorku (Pogled angela, Mihelač, 1922). Omenjeni Alojz Rebula piše o *sakralnem objektu* (Jutri čez Jordan, Mohorjeva družba, Celje, 1988). Evgen Jurič ve povedati, da so v hotelih *receptorji* (O Sloveniji in Slovenkah, samozaložba, 1991). Ivan Rapoc trdi, da je bila potrebna *energična kirurška intervencija*. In končno, ko Andrej Rot želi razložiti slovenskemu bralcu bistvo narodov latinske Amerike, našteva razne činitelje: „*tropski ambient* in *revolucija*, *kreolska indolentnost*, *spregledovanje* gospodarskih zakonov, pa še *katoliška ingredienca*“ (V obljubljeni deželi, Državna založba Slovenije, 1992). Vse to zajeto v nekaj minutah z enim samim pogledom. Kaj, če bi se kdo vestno spravil na lov za tujkami?

A da dvignemo svoj narodni ponos, ovrzimo trditev, da Slovenci nimamo smisla za humor. *Rado Bordon* je že pred desetletji napisal sonet (Nes(p)odobne basni, založba Obzorja, Maribor, 1966), popolnoma smiseln, sestavljen iz samih tujk, in mu še dal naslov „*Jezik očistimo peg*“. Takole se glasi:

Agrikulturni producent stagnira,
stihija dirigira industrijo,
planira ignorant ekonomijo,
inflacija valuta devalvira.

Diktira analitik instrumente,
moraliteto urbanist normira,
komercialist legalno defraudira,
kredit rekompenzira insolvente.

Pomembni slovenski zdravnik dr. Marko Plencič

Dr. Edi Gobec v ZDA je dognal, da je bil predhodnik Pasteurja dr. Markus Plencič (ali Plenzich), ki ga običajno predstavljajo kot Avstrijca, rojen je bil leta 1705 v Solkanu kot sin slovenskih staršev Boštjana Plenciča in Ane rojene Krivec. Krstil ga je solkanski vikar Jakob Lampretič v prisotnosti slovenskih botrov Andreja Černiča in njegove žene Marije rojene Bratuž. Bil je torej slovenskega porekla in njegov materini jezik je bila slovenščina. Po šolanju v Gorici, Padovi in na Dunaju je dosegel doktorat medicine leta 1737. Na Dunaju je nato opravljal zdravniški poklic in raziskavo do svoje smrti leta 1786.

Profesor C. A. Winslow piše: V osemnajstem stoletju je bil glavni zagovornik teorije o nalezljivosti Markus Anton von Plenzich, ki je objavil v svojem delu „Opera Medico-Physica“ razpravo o nalezljivosti in še dve drugi o črnih kozah in škrlatinki, v katerih je na občudovanja vreden način pokazal biološke znake nalezljivih bolezni.

„Opera Medico-physica“ je izšla v štirih zvezkih na Dunaju leta 1762, torej stoletje prej, ko je Luis Pasteur s poskusi dokazal pravilno razlago svojih predhodnikov, predvsem pa glavnega zagovornika teorije o nalezljivosti, bakteriologa rojenega Slovenca dr. Marka Plenciča. Leta 1764 je Plencič objavil še drugo delo „Disserta-

Rotacija armira optimizem,
idejna akcija paralizira,
masovni, obskurantni skepticizem.

Inmoralistično insinuira
poetu konformist destruktivizem!
Tematika: lingvistični purizem.

Za konec. Solženicinov „Prvi krog“ sem bral že pred dolgimi leti, pa povrh še v španščini. Vendar mi nikdar ni omedlel spomin na enega izmed njegovih junakov: Dimitrija Aleksandroviča Slogodina. Slogodin je posebnost, ker naravnost sovraži „ptičje besede“, to je vse tujke, ki kalijo čistost jezika. Poleg tega pa si še vsak prekršek v tem oziru zabeleži in zanj dela pokoro.

Slogodin si je postavil kot cilj „jezik popolne jasnosti“, v katerem ni prostora niti za besedo inženir (tega je nadomestil z besedo „ustvarjalec“), niti kapitalizem (bogastvo), skepticizem so „ojačeni dvomi“, sfera je „območje“, in podobno. Ni mi bilo jasno, kakšno pokoro si je Slogodin nalagal vsakič, kadar mu je ušla kaka tujka. A ker je vsako jutro prostovoljno in neutrudljivo žagal in sekal drva, menim, da je bila neka zveza med enim in drugim početjem.

Pa sem se zamislil: kako lepo bi bilo, če bi slovenski pisatelji, časnikarji, znanstveniki, politiki, predavatelji in druge pasme narodnih pobudnikov sledili Slogodinovega zgledu: za vsako tujko, uporabljeno v svojih stvaritvah, naj bi sežagali in sesekali kubični meter drv. Domisel se mi je zdela tako blesteča, da sem se že pripravljal na široko akcijo, s katero bi zavzel ves slovenski svet, rodno, zamejsko in zdomsko Slovenijo, pa rotil, prepričeval, navduševal: tako kazen za tak zločin.

Tedaj sem se zavedel: pa naši gozdovi, smreke, lipe, macesni, hrasti in bori, kraški bori? Ali jih ni škoda, čeprav v dobrobit čistosti slovenskega jezika? Kaj pa, če tudi ta pokora nič ne zaleže in bomo ostali brez gozdov pa še s poplavo tujk? Ne. Naj le mirno šume gozdovi. Jaz pa bom medtem poiskal kako drugo kazni, ki ne bo ogrožala naše čudovite slovenske narave. Dotlej pa naj tudi naši nadebudni ustvarjalci mirno pišejo in sveti Duh naj jih navdahne. Za narodov blagor.

tio Physico Economico“. Delo, ki pa mu je prineslo največ slave v tistem času, je bil njegov „Tractatus de Scarlatina“, ki je izšel po letu 1780 v štirih izdajah.

Čeprav je večina njegovih sodobnikov smatrala, da je njegova znamenita hipoteza „seminis-animatis“ o bolezenskih klicah, ki prenašajo bolezen in ki se razmnožujejo, smešna, se je Plencič uveljavil kot vrhunska avtoriteta na področju škrlatinke.

Leta 1764 ga je cesarica Marija Terezija povzdignila v plemiški stan in leta 1766 mu je bila podeljena italijanska „Nobilita Patrizia“.

Njegov pravi pomen pa je bil splošno priznan šele sto let pozneje, ko je Luis Pasteur s poskusi potrdil pravilnost teorije o nalezljivosti dr. Marka Plenciča, predhodnika modernih bakteriologov, ki je dal svoj doprinos svetovni medicini.

To je tudi naš odgovor na vprašanje, ki ga pogostokrat dobivamo; kje je Slovenija in kdo od Slovencev je kdaj kaj doprinesel k svetovni kulturi in znanosti.

Povzel I.Ž.

Kandidat za komisijo DZ

Ko je bil ministrski kandidat za pravosodje Tomaž Marušič (SLS) pred komisijo DZ, so ga razni poslanci spraševali o tem, katere nove zakone misli predložiti.

Vincencij Demšar (SKD) je vprašal, ali namerava v zakon o popravni krivic vključiti tudi nekaj tisoč ljudi, ki so bili iz Slovenije izgnani decembra 1945. Marušič je dejal, da zadeve ne pozna, da jo bo preučil in jo skušal vključiti v zakon, če bo ugotovil, da so bile ljudem kršene pravice. Zmago Jelinčič (SNS) je najprej povedal, da je Marušiča na neki fotografiji videl sedeti poleg „vojnega zločinca“ Vinka Levstika (na seji SSK v Gorici; op. ur.), nato pa vprašal, ali bo tako vedenje temeljna usmeritev pravosodnega ministrstva. Marušič je v odgovoru dejal, da je šlo le za naključje. Na Jelinčičeve besede pa se je odzval Janez Janša, ki je dejal, da je bil Vinko Levstik do zdaj le obtožen, ne pa tudi obsojen.

Življenjepis...

Nad. s 1. str.

fije po svetu: o moralnem in o verskem stanju v škofiji.

V francoščini je napisal dve knjigi, od katerih ima zadnja naslov Eglise, nations et democratie, ki je sedaj prevajana v slovenščino.

Dr. Franc Rode je tudi dober predavatelj, predvsem na Teoloških dnevih itd.

Lani ga je francoski predsednik Jacques Chirac imenoval za viteza državnega reda za zasluge. Vsi pa vemo, da je lani spremljal papeža Janeza Pavla II po njegovem potovanju v Slovenijo.

Novi ljubljanski nadškof je redno ohranjaval vezi z našo skupnostjo, saj je med nami študiral in preživel mladostna leta. Večkrat se je vrnil k domačim, pa tudi predaval je med nami predvsem pri SKA ter pisal razne članke v Meddobje, itd.

Novemu ljubljanskemu nadškofu in metropolitu vsi Slovenci ob Srebrni reki, posebno še naš tednik Svoboda Slovenija in uredništvo, iskreno čestitamo, mu želimo veliko uspeha in božjega blagoslova pri težkem delu in upamo, da se kmalu vidimo.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA - Poleg slovarjev, ki jih običajno poznamo, obstajajo tudi drugi, kot so lahko slovarji za reševanje križank ali za iskanje rime. Ti zadnji nosijo ime odzadnji ali obrnjeni, retrogradni slovar. Takega je Založniški svet Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti izdal na podlagi Slovarja slovenskega knjižnega jezika. V njem je 15 tisoč iztočnic, urejenih po abecedi od zadnje strani besede. Poleg tega ima še nekaj preglednic in statističnih razmerij med besednimi vrstami, oblikovnimi in naglasnimi pojavi ter o pogostosti zadnjih črk.

KOPER - Kamni in korenine je naslov videokasete, na katero je posnetih šeststo trideset cerkev in sakralnih objektov iz koprške škofije. Ekipa pod vodstvom režiserja Marjana Cigliča in scenarista Tea Šinkovca pa bo pregledala cerkve tudi v ljubljanski in mariborski škofiji in jih posnela na novih pet videokaset in s tem ustvarila neke vrste popis okoli treh tisoč cerkva, kolikor naj bi jih bilo danes v Sloveniji.

LJUBLJANA - Društvo športnih časnikarjev Slovenije je izbralo najboljšo športnike leta 1996. Odličje sta prejela srebrna olimpijca atletinja Brigita Bukovec in kakas Andraž Velkavrh ter blejski četverec brez krmarja in hokejska ekipa Olimpija Hertz.

LJUBLJANA - Predsednik Milan Kučan je izročil nekaj častnih znakov svobode Republike Slovenije uglednim osebnostim. Zlati častni znak svobode je dobil najstarejši še živeči olimpijski zmagovalc 98-letni Leon Štukelj, srebrna častna znaka svobode RS pa devetdesetletnik Boris Gregorka (za življenjsko delo na področju športa) in Drago Ulaga (za življenjski prispevek k športni vzgoji in za uveljavljanje humanih vrednot v slovenskem športu). Manj razumljiva je izročitev častnega znaka svobode RS švicarskemu državljanu Kurtu Müllerju, zato ker je že dolga leta redni gost zdravilišča Rogaška Slatina in mu je podaril bogato zbirko grafik, ki so že več let na ogled v slatinskem muzeju grafik.

MISLINJE - Devetdeset let življenja je praznovala Babnikova godba z dvema koncertoma v Šentilju. Ob jubileju so podelili priznanja, pripravili razstavo o njenem delovanju ter zbrali denar za nakup nekaj novih instrumentov. Godba šteje 30 članov, vodi jo pa Peter Tovšak.

LJUBLJANA - Telekom Slovenija je izdelal novo, tretjo verzijo elektronskega telefonskega imenika Slovenije na disketah ali CD-ROMu. Z razliko s prejšnjo potrebuje uporabnik vsaj procesor 486 z vsaj osem megazlogov (8 MB) delovnega pomnilnika (RAM). Ima pa nekaj zanimivih novosti, kot je možnost iskanja telefonskih priključkov omeržne skupine 041 (mobilni telefoni GSM), in vključitev iskanja naročnika na slovenskem zemljevidu ali celo na ljubljanskem zemljevidu.

LJUBLJANA - Štipendij, naslovljenih po pokojnem ministru za gospodarstvo ZDA Ronu Brownu, se poslužuje tudi pet Slovencev. Štipendije so namenjene študentom iz Srednje in Vzhodne Evrope, ki se izpopolnjujejo na področju prava, časnikarstva, pedagogike in ekonomije na ameriških univerzah na podiplomskem študiju.

POLZELA - Albert Repnik je eden najstarejših še živečih Maistrovih borcev, borcev za severno mejo. V Podvinu pri Polzeli je izpolnil 98 let.

LJUBLJANA - Leto 1996 je bilo na slovenskih cestah za spoznanje varnejše. Po statističnih podatkih je zaradi prometnih nesreč v lanskem letu umrlo "le" 389 oseb. Po treh desetletjih se je prvič zgodilo, da se je število smrtnih žrtev zmanjšalo že drugo leto zapored. Prometna policija upa, da statistika kmalu ne bo preseгла 350 smrtnih

slučajev na leto, kar naj bi po evropskih standardih bila za Slovenijo vrhinja "dopustna" meja.

LJUBLJANA - V teku so priprave za ogled slovenskih programov s pomočjo Eutelsatovega satelita Hot bird. Slovenija je morala kupiti novo zemeljsko satelitsko opremo evro-ameriškega izvora, v Parizu pa je bila tudi podpisana pogodba o zakupu trasponderja na omenjenem satelitu. SATSLO bo štiri ure dnevno predvajal kombiniran spored s prvega in drugega slovenskega programa. Spored bo opremljen s prevodi v angleščino, namenjen pa je slovenskim državljanom, manjšinam in tujcem v Evropi. Le dnevnika ne bodo prevajali, ker si ga bo mogoče ogledati direktno iz studia. Po načrtih bi moral SATSLO oddajati že v letošnji (slovenski) pomladi.

NOVO MESTO - Novomeška gimnazija je lani slavila 250-letnico obstoja. Lani so tudi odredili prenovno stavbo gimnazije, ki je bila zgrajena že leta 1912. V načrtih naj bi bila popravljena do lanskega začetka šolskega leta. Vendar je bilo kmalu razvidno, da je stavba v precej slabšem stanju, kot so ocenjevali načrtovalci. Vodovodne in kanalizacijske napeljave so dotrajane, kar je povzročilo, da so močno poškodovani temelji, zidovi in stropi. S tem pa je treba vse dosedanje načrte pregledati in vse kaže, da v gimnazijskem posloplju ne bo mogoče začeti šolskega leta tudi v letošnjem septembru ne.

LJUBLJANA - Slovenski alpinisti imajo kar nekaj načrtov za letošnje leto. Nekaj so jih že uresničili ali jih še uresničujejo, saj je več odprav na Antarktiki ali pa v Patagoniji, potem pa bodo obiskali še Groenlandijo in pa Himalajo. Nekaj Slovencev se bo pridružilo hrvaški odpravi na Everest, Davo Karničar pa bo ponovil poskus sestopa s smučmi z Everesta. Nuptse (7.861 m) bodo poskušali premagati z zahodne stene Tomaž Humar, Janez Jeglič in Marjan Kovač, Marko Prezelj in Andrej Štremfelj pa naj bi premagala nedotaknjeno severno steno Gjačung Kanga (7.950 m).

LJUBLJANA - Mraz in sneg v začetku leta sta pokazala na ranljivost slovenskega električnega omrežja. Zaradi žleda, ki se je nabiral na vodnikih in žicah daljnovodov sta v določenem trenutku izpadla 220-kilovoltni daljnovod Divača-Kleče in 400-kilovoltni Divača-Beričevo. Preskrba z elektriko slovenskega glavnega mesta je ostala odvisna od tega, če bi žled povzročil škodo na štajerskem daljnovodu. Kasnejša analiza omrežja pa je pokazala, da so slovenski električni daljnovodi večinoma odslužili od 50 do 60 odstotkov svoje obstojnosti, saj so najstarejši stari tudi sedemdeset let. Najmlajši je star 20 let, z izjemo daljnovoda Maribor-Slovenska Bistrica-Slovenske Konjice-Laško-Podlog, ki je bil prenovljen lansko leto. Težko bo dobiti sredstva za kritje popravil, še težje pa za zamenjavo in posodobitev.

Turistično priznanje

„Živimo s podeželjem“ je ena izmed vrst priznanj, ki jih deli Turistična zveza. Priznanje s pečatom gostoljubnosti je oktobra lani prejela turistična kmetja Pr Želina v Želinu (Cerkljansko), kjer se domači in tuji gostje sijajno počutijo. V bližnji Idriji je avstrijski gost po dveurnem boju ujel 11,63 kilogramov težko postrv. Posebnost pa so tudi etnološki-kuharski večeri, na katerih domačini s pomočjo izvedencev idrijskega muzeja obujajo stare običaje. Zadnjič so predstavili stiskanje mošta in žganjekuho, ki sta še danes živa na Cerkljanskem.

Osebnostne novice

Rojstva: 7. marca sta se rodili v družini Jerneja Štefeta in Milene roj. Svetlin dvojčici **Marija Lucija** in **Marija Cecilija**. Čestitamo!

Biserna poroka: 1. februarja sta praznovala biserno poroko **Alojzij Mehle** in **ga. Jožefa rojena Šeme**. Čestitamo!

Poroka: 7. marca 1997, sta se poročila med mašo v župnijski cerkvi Jezus na Oljškem vrtu v Olivosu **dra. Sonija Elizabeta Cimato Šenk** ter **dr. Friderik Puppio**. Priče so bili njuni starši Ferdinand Cimato in Terezija roj. Šenk ter Viljem Puppio in Suzana roj. Somoza. Poročni obred je opravil župnik iz San Martina, gospod Franc Šenk. Čestitamo!

Smrt: 5. marca je umrl v Santiago del Estero **Pavel Burjek** (17). **Naj počiva v miru!**

46. obletnica Slovenskega planinskega društva

Kot je že bilo napovedano konec januarja, je Slovensko planinsko društvo proslavilo svojo obletnico ustanovitve - 23 februar - na poseben način. V soboto 1. marca ob enajstih dopoldne se je zbrala skupina članov in njihovih otrok v Puerto Pañuelo (Llao Llao) in so bili nato prepeljani po uslugi morske prefekture v dveh voznjajah do vznožja gore Capilla, na sotočju rokavov Tristeza in Blest jezera Nahuel Huapi. Družba se je nato povzpela ob izredno visoki temperaturi do lansko leto otvorene bivaka „Slovenia“, pribl. 1500m n.m.v. Naslednje jutro, v nedeljo, se je pa dvanajst gornikov podalo na vrh (2167 m nmv) do našega križa, da ob njem in na istem vrhu proslave po „šumskih bratih“ sprejeto odločitev I. 1951, da ustanovijo svoje društvo. Kot posebno priznanje, je predsednik društva Matjaž Jerman od tam — z vrha — poklical po mobilnem telefonu

najuglednejšega „šumskega brata“ in častnega predsednika društva dr. Vojka Arka kar v „parlament“, kjer se zbirajo rojaki vsako nedeljo po zaključeni slovenski službi božji, ter po njem poslal pozdrave vsem rojakom tu in po svetu. Še prav posebno so se pa spomnili članov in prijateljev Planinskega društva Celje, ki so se bili udeležili otvoritve omenjenega bivaka ter vzpona na isti vrh pred letom dni.

Pripomniti je še, da se je dva tedna prej podala tja gor posebna odprava pod vodstvom bivšega predsednika Dinka Bertoncija, da je tisti križ nanovo pobarvala za to priložnost.

Družba se je vrnila v Bariloche še isti dan pred mrakom. Na vrhu Capille pa, kot spet na Škrlatici, križ mojstra Jožka Simčiča še nadalje pričča o naših idealih.

S.Ž.

Taborjenje srednješolcev v Mendози 1997

V petek, 3. januarja se nas je odpeljalo 19 mladincev pod vodstvom Francija Cukjatića, Bogdana Magistra in Karle Skvarče v Mendozo.

Ko se je danilo smo prišli do Mendoze in se odpeljali z drugim avtobusom proti Uspallati; vozili smo se dve uri. Ko smo prišli, smo odnesli prtljago do kraja, kjer bi taborili, v župnišče. Z veseljem in navdušenjem smo postavili šotore, razdelili smo se po skupinah; vsaka skupina je morala kuhati, pomivati in pospravljati.

Popoldne smo se sprehajali po temi lepem kraju. Zvečer smo imeli zahvalno sv. mašo, ki smo jo olepšali s petjem. Po maši smo morali večerjati to, kar je ena skupina pripravila. Ob tistem trenutku smo začeli upoštevati mamino delo v kuhinji, saj se ni moglo primerjati s tem, kar smo jedli.

Vsak dan smo se jezili, ker smo morali prežgogaj vstati. Pri prvem izletu smo hodili skoraj dve uri, da bi prišli do "Cerro de los siete colores", toda nikjer ni bilo videti toliko barv. Ustavili smo se, da bi kaj pojedli in popili. Fantje so kar naprej hodili po hribih, dekleta pa smo bile tako utrujene, da smo se pričele vračati in hvala Bogu se nam je prikazal avto, postavile smo se predenj in ga nismo pustile naprej, če nas ne pelje do župnišča.

Naslednji dan smo obiskali "Puente del Inca", to je zgodovinski kraj, ki je zelo poznan zaradi termalne vode, ki teče po njem.

V sredo 8. januarja smo se zbudili zgodaj zjutraj, da bi hodili po cesti skoraj 3 ure

do "Ranchillos". Tukaj so Indijanci imeli svoja bivališča. Bili smo tako utrujeni, da smo zopet ustavili tovornjak, ki je vso skupino peljal nazaj.

V četrtek smo obiskali "Villavicencio", kjer smo se slikali pred poznanim hotelom in se vrnili. Drugi dan smo se peljali do "Cristo Redentor", kjer smo občudovali prekrasno pokrajino. Po poti nazaj smo videli najvišjo goro Amerike, Aconcagua (6959 m).

Za zaključek našega taborjenja v Uspallati smo se s čolnom spustili po reki (po domače smo delali RAFTING).

12. januarja smo po zajtrku pospravili vse in se odpeljali do Mendoze v Slovenski dom, kjer so nas čakali z "asadom". Popoldne smo z mendoško mladino šli v bazen in zvečer se sprehajali po mestu.

V ponedeljek smo imeli namen obiskati vinsko klet, toda smo do tja le prišli, a nas niso pustili naprej. Potem smo imeli prosti čas, da bi kupili darilca ali spominčke za družine. Po kosilu smo imeli zahvalno sv. mašo. Čas je hitro mineval in ob 19,30 uri smo šli na postajo; tam nas je čakal avtobus, poslovili smo se in se odpeljali v Buenos Aires.

Zahvaljujemo se Franciju, Bogdanu in Karli, ker so imeli toliko potrpežljivosti, da so nas prenašali, pa tudi Mendoščanom, ki so nas tako lepo sprejeli, da smo preživeli krasne dneve.

Monika Klarreich in Saša Urbančič

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva tovelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure- Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300
dr. Cecilija Dimnik Leber, odvetnica. Vsak dan od 15. do 19. - Av. Santa Fe 56, San Isidro - Tel.: 743-7966

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319. Izdelovanje okvirjev za slike (olja, akvareli, fotografije). Tomislav Štrfček - Tel.: 658-4160

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Buenos Aires - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

OBVESTILA

ČETRTEK, 13. marca:

Seja upravnega sveta ZS ob 20. uri

NEDELJA, 16. marca:

Na letovišču SLOGA zaključek kopalne sezone.

ČETRTEK, 20. marca:

Sestanek Sanmartinske ZSMŽ ob 18.30

NEDELJA, 23. marca:

V Rožmanovem domu blagoslov butaric in oljk z mašo, nato skupno kosilo.

V Carapachayu skupno družinsko kosilo.

COOPERATIVA DE CREDITO "S.L.O.G.A." LTDA.

(Sociedad Legal Orientadora General del Asociado)

Matrícula I.N.A.C. n 5380

Bm. Mitre 97 - Ramos Mejía - Pdo. de La Matanza - Prov. Buenos Aires

CONVOCATORIA

De conformidad con lo dispuesto por el art. 31 de los Estatutos Sociales, se convoca a los señores socios a la Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 13 de abril de 1997 a las 9 horas en el local de calle H. Yrigoyen 2756 de la Ciudad de San Justo, Partido de La Matanza, Provincia de Buenos Aires para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de dos asambleístas para suscribir el Acta de la Asamblea según art. 39 de los Estatutos Sociales.
- 2) Elección de la Comisión Escrutadora de tres miembros.
- 3) Consideración de la Memoria, Inventario, Balance General, Estado de Resultados, Anexos 1 y 2, Informe del Síndico y del Auditor, correspondientes al Ejercicio Económico N. 36, iniciado el 1 de Enero de 1996 y finalizado el 31 de Diciembre de 1996.
- 4) Elección de los miembros del Consejo de Administración, según lo determinado por el art. 48 de los Estatutos Sociales: Por dos años: el Presidente, el Prosecretario, el Protesorero, 3 Vocales Titulares y 1 Vocal Suplente

Ramos Mejía, 25 de Febrero de 1997

EL CONSEJO DE ADMINISTRACION

LJUDJE ODPRTIH ROK

Pedro in Andrej sta misijonarja dobrote

Sin slovenskih staršev Pedro Opeka skrbi za revne na Madagaskarju, pri nas mu pomaga pesnik Andrej Žigon — Naučiti ljudi, da bodo skrbeli sami zase

Mnoge naše ljudi najprej prizna tujina, šele potem jih začnemo ceniti še doma. Tudi s Pedrom (oziroma Petrom) Opeko, sinom slovenskih staršev, rojenim v Argentini, je bilo tako. Ko ga je tujina zasula s častmi, smo še na Slovenskem izvedeli, da je ta izjemni človek, član Misijonske družine lazaristov na Madagaskarju, poskrbel za okoli štirideset tisoč najrevnejših prebivalcev te afriške države.

(Pod gornim naslovom in uvodom je ljubljansko Delo 28. februarja letos prineslo zelo lep daljši članek s sliko o našem svetovno znanem misijonarju, op. ur.)

ZLOBNA NAMIGAVANJA

Prvak Slovenske nacionalne stranke Zmago Jelinčič je 10. marca v imenu svoje stranke ob dnevu pomorstva republike Slovenije premieru Janezu Drnovšku poslal čestitko in željo po ugodnem vetru. Pri tem pa je še zlobno dopisal, „vsaj dokler imajo še kaj svojega morja“.

DOLOČANJE MEJE MED HRVAŠKO IN SLOVENIJO JASNEJŠE?

Mešana slovensko-hrvaška komisija za zaznamovanje, vzdrževanje in obnavljanje državne meje je 10. februarja v Čatežu končala svoje tretje redno zasedanje. Mešana

komisija je sprejela skupno poročilo in elaborat primerjave podatkov o mejah katastrskih občin na slovensko-hrvaški meji. Obe delegaciji sta se strinjali, da se pri določitvi koordinat mejne črte uporabi GPS, tehnologija in sodobni evropski zemeljski referenčni sistem, kar bo delo na terenu poenostavilo ter povečalo kvaliteto določitve državne meje.

Na cvetno nedeljo, 23. marca bo v

Rožmanovem domu

CELODNEVNA PRIREDITEV

- 11.30 blagoslov butaric in oljk
- sv. maša
- pozdrav, nagovor
- kosilo (pribor prinesite s seboj)

Vsi rojaki prisrčno vabi odbor!

V nedeljo, 9. februarja 1997 je odšel k svojemu Stvarniku gospod

IVAN PRIJATELJ

Zahvaljujemo se vsem znancem, sosedom in prijateljem, ki so ga kropili in spremlili na zadnji poti. Srčna hvala dr. Hafnerju za nesebično skrb v njegovi bolezni. Še posebej smo hvaležni g. Himmelreichu za njegov obisk in molitve pri krsti, zlasti pa g. F. Šenku za sv. popotnico, sv. mašo ter vodstvo pogreba. Lepa hvala prof. Frančiču za poslovilne besede.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin!

Angela Rajer
v imenu sorodnikov

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

Slovenski dom

Carapachay

Na cvetno nedeljo, 23. marca, ob 10,15 blagoslov oljk, sv. maša in nato skupno kosilo.

Lepo vabljeni!

Cenjenim rojakom sporočam, da sem začasno končal z ordinacijami na domu, zaradi novih službenih, nepremostljivih obveznosti.

Zahvaljujem se vsem za dosežanje zaupanje.

Dr. Miha Stariha

Za pojasnilo kličite, prosim, na novo številko: 483-1123

656- 6565

je telefonska številka posebej za Vas!

Izkoristimo izjemno priložnost, ki jo daje SLOGA pri nakupu delnic (od \$100.- dalje). Izredno dobra naložba se Vam bo dobro obrestovala!

Leta 1995 je bilo od vloženega kapitala izplačanih 23,8 odstotkov dobička (dividend), leta 1996 pa 24,8 odstotkov! Ne odlašajte več, izrabimo edinstveno priložnost solidne naložbe in možnost hitrih posojil!

V SLOGI JE MOČ!

SLOVENIJA JE ENKRATNA V SVOJI LEPOTI IN BOGASTVU. VISOKO V NEBO KIPIJO VELIČASTNE GORE, NEPREGLJEDNI GOZDOVI KOT ZELENA PREPROGA PREKRIVAJO DEŽELO, PODZEMNI SVET PA POLEG SVOJIH EDINSTVENIH KRAŠKIH JAM PONUJA NEIZČRPNNE VRELCE RESNIČNE MINERALNE VODE. KRALJICA MED VSEMI JE ŽE SKORO 130 LET SVETOVNO ZNANA "RADENSKA". OSVEŽUJOČA IN ZDRAVILNA, KOT NOBENA DRUGA. SEDAJ TUDI V ARGENTINI, ZA VAS! DOBITE JO V VSEH SLOVENSKIH KRAJEVNIH DOMOVH. ZA VEČ INFORMACIJ KLIČITE 325-2127!